

USNESENÍ

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání dne 31. srpna 2023 odvolání obžalovaných a) R [REDAKCE] V [REDAKCE], narozeného [REDAKCE] a b) právnické osoby **IC Holding, s.r.o.**, IČ: 08170860, podaná proti rozsudku Okresního soudu Praha – západ, číslo jednací 40 T 82/2022 – 749, ze dne 14. února 2023, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obou obžalovaných zamítají.

Odůvodnění

1. Okresní soud Praha – západ uznal obžalovaného R [REDAKCE] V [REDAKCE] vinným, pokračujícím přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jehož se podle skutkových zjištění soudu prvního stupně tak, že v době nejméně od 21. 6. 2019 do 3. 7. 2020 zejména na území okresu Praha-západ a Hlavního města Prahy jednal ve všech věcech na základě generální plné moci ze dne 21. 12. 2018 za obchodní společnost Inu Creative s.r.o. (nyní společnost Motiv Inu s.r.o.), IČ: 01964321, se sídlem Heranova 1550/1, Praha 5 - Stodůlky, zabývající se stavební činností, přičemž za společnost vystupoval jako její statutární orgán, když zejména jménem společnosti jako dodavatele stavebních prací a s tím souvisejících činností uzavíral smlouvy o dílo a kompletně stavební zakázky zajišťoval, a to konkrétně Smlouvu o dílo č. DIL/54/12/017218/2019 ze dne 21. 6. 2019 uzavřenou s objednatelem Hlavní město Praha za účelem realizace stavebních prací "Nová stezka v Seminářské zahradě na Petříně", a Dodatek č. 1 ke Smlouvě o dílo č. DIL/54/12/017218/2019 ze dne 22. 11. 2019, dále Smlouvu o dílo č. TSK:A/3/19/4230/96 ze dne 8. 11. 2019 uzavřenou s objednatelem Technická správa komunikací hl. m. Prahy a.s. za účelem realizace stavebních prací „Rekonstrukce SSZ, Praha 9, č. akce 1000096/2, 2. etapa Poděbradská–Hloubětínská“, a Dodatek č. 1 ke Smlouvě o dílo č. TSK:A/3/19/4230/96 ze dne 3. 7. 2020, dále Smlouvu o dílo č. 1 ze dne 14. 11. 2019 uzavřenou s objednatelem Mateřská škola U Uranie, Praha 7, Na Manínách 1080/29a za účelem realizace stavebních prací "Venkovní učebna aneb pojďme se učit ven - Ortenovo nám.", a dále Smlouvu o výkonu technického dozoru investora a činnosti koordinátora BOZP č. TDI 56/2019 ze dne 29. 8. 2019 uzavřenou s objednatelem Servisní středisko pro správu svěřeného majetku MČ Praha 8, příspěvková organizace, za účelem výkonu technického dozoru investora a koordinátora bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v rámci realizace stavebních prací "Přestavba stávajících prostor PPP na kmenové učebny-II. etapa-ZŠ Glowackého", ačkoliv byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Náchodě, sp. zn. 11 T 74/2012 ze dne 12. 12. 2012, který nabyl právní moci téhož dne 12. 12. 2012, mimo jiné k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu nebo prokuristy obchodní společnosti nebo družstva s předmětem činnosti provádění staveb, jejich změn a odstraňování a výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona a dále v zákazu výkonu podnikání se stejnými předměty činnosti na dobu sedmi let, a následujícím rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. 4 T 142/2016 ze dne 2. 10. 2019, který nabyl právní moci dne 17. 12. 2019, ve spojení s usnesením Městského soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Horová

v Praze, sp. zn. 61 To 463/2019 ze dne 17. 12. 2019, mimo jiné k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce obchodní společnosti, jakož i ve výkonu činnosti prokuristy obchodního závodu, popřípadě pobočky, na dobu pěti let, a též, že v době nejméně od 29. 6. 2020 do 4. 5. 2021 zejména na území okresu Praha-západ a Hlavního města Prahy jednal ve všech věcech na základě generální plné moci ze dne 1. 6. 2020 za obchodní společnost IC Holding s.r.o., IČ: 08170860, se sídlem Havlíčkovo nám. 3/15, Rudná, okres Praha-západ, zabývající se stavební činností, přičemž za společnost vystupoval jako její statutární orgán, když zejména jménem společnosti jako dodavatele stavebních prací a s tím souvisejících činností uzavíral smlouvy o dílo a kompletně stavební zakázky zajišťoval, a to konkrétně Smlouvu o výkonu TDI a Koordinátora BOZP při realizaci akce "Výměna oken" č. TDI 34/2020 ze dne 29. 6. 2020 uzavřenou s objednatelem Servisní středisko pro správu svěřeného majetku MČ Praha 8, příspěvková organizace, za účelem výkonu technického dozoru investora a koordinátora bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v rámci realizace stavebních prací "Výměna oken v 3. a 4.NP v objektu ZŠ Palmovka", dále Smlouvu o dílo č. SM2000000645 ze dne 31. 7. 2020 uzavřenou s objednatelem Městská část Praha 11 za účelem realizace stavebních prací „ZŠ Mikulova 1594 - celková rekonstrukce šaten u TV + sprchy + WC“, a Dodatek č. 1 Smlouvy o dílo ze dne 2. 9. 2020, a Dodatek č. 2 Smlouvy o dílo ze dne 13. 10. 2020, a Dohodu o vzájemném vypořádání práv a závazků vyplývajících ze Smlouvy o dílo ze dne 4. 5. 2021, a dále Smlouvu o výkonu TDI a Koordinátora BOZP při realizaci akce "Sportovní areál II. stupně" č. TDI 35/2020 ze dne 18. 11. 2020 uzavřenou s objednatelem Servisní středisko pro správu svěřeného majetku MČ Praha 8, příspěvková organizace, za účelem výkonu technického dozoru investora a koordinátora bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v rámci realizace stavebních prací "Sportovní areál II. stupně ZŠ Bohumila Hrabala", a Dodatek č. 1 ke Smlouvě o dílo č. TDI 35/2020 ze dne 28. 12. 2020, ačkoliv byl odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. 4 T 142/2016 ze dne 2. 10. 2019, který nabyl právní moci dne 17. 12. 2019, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze, sp. zn. 61 To 463/2019 ze dne 17. 12. 2019, mimo jiné k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce obchodní společnosti, jakož i ve výkonu činnosti prokuristy obchodního závodu, popřípadě pobočky, na dobu pěti let. Za tento trestný čin mu soud prvního stupně uložil trest odnětí svobody v trvání 1 jednoho roku s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 3 let a zároveň nad ním vyslovil dohled. Stejně tak mu uložil peněžitý trest ve 30 denních sazbách po 1 000 Kč.

2. Obžalovanou právnickou IC Holding s.r.o. soud prvního stupně uznal vinnou, že prostřednictvím již odsouzeného jednatele V. V. nar. , trv. bytem , který byl z titulu své funkce jednatele oprávněn zastupovat společnost IC Holding s.r.o. ve všech záležitostech, a který jednal v rámci činnosti společnosti a v jejím zájmu, ačkoliv si byla vědoma toho, že R. V. má soudně vyslovený zákaz činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce obchodní společnosti, jakož i ve výkonu činnosti prokuristy obchodního závodu, popřípadě pobočky, na dobu pěti let, udělila R. V. dne 1. 6. 2020 generální plnou moc na dobu neurčitou, která jej fakticky opravňovala k plnému a ničím neomezenému zastupování společnosti IC Holding s.r.o., na základě čehož R. V. v době nejméně od 29. 6. 2020 do 4. 5. 2021 zejména na území okresu Praha-západ a Hlavního města Prahy za společnost jednal ve všech věcech, vystupoval a jejím jménem uzavřel a kompletně zajišťoval stavební zakázky, konkrétně Smlouvu o výkonu TDI a Koordinátora BOZP při realizaci akce "Výměna oken" č. TDI 34/2020 ze dne 29. 6. 2020 uzavřenou s objednatelem Servisní středisko pro správu svěřeného majetku MČ Praha 8, příspěvková organizace, za účelem výkonu technického dozoru investora a koordinátora bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v rámci realizace stavebních prací "Výměna oken v 3. a 4.NP v objektu ZŠ Palmovka", dále Smlouvu o dílo č. SM2000000645 ze dne 31. 7. 2020 uzavřenou s objednatelem Městská část Praha 11 za účelem realizace stavebních prací „ZŠ Mikulova 1594 - celková rekonstrukce šaten u TV + sprchy + WC“, a Dodatek č. 1 Smlouvy o dílo ze dne 2. 9. 2020, a Dodatek č. 2 Smlouvy

o dílo ze dne 13. 10. 2020, a Dohodu o vzájemném vypořádání práv a závazků vyplývajících ze Smlouvy o dílo ze dne 4. 5. 2021, a dále Smlouvu o výkonu TDI a Koordinátora BOZP při realizaci akce "Sportovní areál II. stupně" č. TDI 35/2020 ze dne 18. 11. 2020 uzavřenou s objednatelem Servisní středisko pro správu svěřeného majetku MČ Praha 8, příspěvková organizace, za účelem výkonu technického dozoru investora a koordinátora bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v rámci realizace stavebních prací "Sportovní areál II. stupně ZŠ Bohumila Hrabala", a Dodatek č. 1 ke Smlouvě o dílo č. TDI 35/2020 ze dne 28. 12. 2020, ačkoliv byl odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. 4 T 142/2016 ze dne 2. 10. 2019, který nabyl právní moci dne 17. 12. 2019, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze, sp. zn. 61 To 463/2019 ze dne 17. 12. 2019, mimo jiné k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce obchodní společnosti, jakož i ve výkonu činnosti prokuristy obchodního závodu, popřípadě pobočky, na dobu pěti. Soud prvního stupně toto jednání posoudil jako pomoc k přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. Právník osobě pak uložil peněžitý trest ve výměře 50 denních sazeb po 2 000 Kč, celkem 100 000 Kč.

3. Proti rozsudku podal obžalovaný R. V. v zákonné lhůtě odvolání směřované již proti výroku o vině. Odvolatel v odůvodnění odvolání nejprve rekapituluje rozsudek soudu prvního stupně. Poté odkazuje na výroky o trestech zákazu činnosti z rozsudku Okresního soudu v Náchodě ze dne 12. 12. 2012, sp. zn. 1 T74/2012 a Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 2. 10. 2019, sp. zn. 4 T 142/2016. Následně namítá porušení § 2 odst. 5, 6 tr. řádu ze strany soudu. Namítá rozpory mezi skutkovými zjištěními soudu prvního stupně a provedenými důkazy. Kromě obecného odkazu na nepřesvědčivost odůvodnění soudu prvního stupně, konkrétně poukazuje na skutečnost, že svědkyně H. podepisovala za společnost IC Holding s.r.o. smlouvy, změnové listy, jednala se zúčastněnými stranami, podepisovala stavební deníky, přičemž plná moc této svědkyně stejná, jako plná moc, která byla právníčkou osobou dána obžalovanému R. V. Odvolatel namítá i porušení § 125 odst. 1 tr. řádu, tedy nedostatek obsahu odůvodnění. Zdůrazňuje, že v trestním řízení je třeba, aby závěr o vině byl jednoznačný, nezbuzoval pochybnosti, toto podle něj odůvodnění napadeného rozsudku nesplňuje. Dále je namítána nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Je vytýkáno soudu prvního stupně, že nedodržel zásadu bezprostřednosti a nevycházel jen z důkazů, které byly provedeny v rámci hlavního líčení. Polemizuje se závěrem soudu prvního stupně, že vykonával činnosti, které jsou vyhrazeny statutárnímu orgánu, když tytéž činnosti mohl vykonávat i zaměstnanec. Přímo namítá, že nesjednával podmínky smluv a tyto podepisoval na základě pokynů jednatelů, kdy smluvní podmínky byly akceptovány. Nezajišťoval vedení účetnictví, nepodílel se na tvorbě účetních dokladů a s finančními prostředky disponoval výlučně v rámci realizace jednotlivých zakázek, tedy zejména z účelem nákupu materiálu. Nalézací soud odmítl navrhovaný důkaz výpovědi svědkyně M. neúplně tak zjistil skutkový stav ohledně fungování společnosti a postavení jednotlivých osob v ní. Tvrdí, že nikdy nevystupoval za některou ze společností jako statutární orgán. Dále odkazuje na výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Náchodě, kdy mu byl konkrétně uložen trest zákazu výkonu funkcí statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu nebo prokuristy obchodní společnosti nebo družstva. Cituje rozhodnutí nejvyššího soudu sp. zn. 6 Tdo 356/2021. Je nezbytné zjišťovat, v jakém postavení činnost, která je mu kladena k tíži vykonával. Z výpovědi svědkyně H. vyplynulo, že žádné z posuzovaných jednání, které vykonával, nebylo vázáno výlučně na výkony nějaké funkce. Ve společnosti Inu Creative vykonával podstatnou část činností, které mu připisuje nalézací soud, pan Jemnický. Je zmiňováno i rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 6 Tdo 1228/2020 a 8 Tdo 489/2021. Ani jedním z rozhodnutí soudu mu nebyl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zastupování obchodních společností na základě plné moci, to co činil, mohlo být vykonáváno pouhým zaměstnancem nebo zmocněncem bez toho, aby byl do funkce jmenován. Nalézací soud

nedeklaruje, co je obecně předmětem činnosti statutárního orgánu. Chybní ve věci individuální posouzení, neboť nalézací soud nerozlišuje, která jednání jsou jednání za společnosti navenek a která jednání jsou interními jednáními v rámci dotčené společnosti, tedy jednání, k nimž není potřeba vůbec žádného zmocnění. Představa soudu, že příprava zakázek, včetně rozpočtování, přípravy nabídek apod. je výlučnou činností statutárního orgánu, je v rozporu s realitou, ale i s logikou. Obchodní partneři k podpisu smluv byli vybíráni ze stovek veřejně publikovaných poptávek, obžalovaný toliko podepisoval smlouvy, nejednal o podmínkách těchto smluv a nevybíral protistranu, s níž bude smlouva podepsána. Toto činil jednatel společnosti. Není pravdou, jak uvádí soud prvního stupně, že by jednal za obě společnosti ve všech záležitostech. Obžalovaný dále cituje usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 637/2009. Rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 mu byl zakázán výkon funkce statutárního zástupce, tedy výkon funkce, kterou platný právní řád nezná. Soud nemá pravomoc přehodnotit výrok rozsudku nebo měnit formulaci uloženého trestu zákazu činnosti, jestliže je trest zákazu činnosti nevykonatelný, nelze takový zkaz činnosti porušit a nelze spáchat ani trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání k takto uloženému trestu. Uložený trest nelze vykládat nad rámec jeho formulace. Obžalovaný nemůže být odsouzen za jednání, které mu nebylo pravomocně zakázáno, byl mu uložen neurčitý a nevykonatelný trest zákazu činnosti, proto navrhuje zrušení napadeného rozsudku a zproštění obžaloby ve smyslu § 226 písm. b) tr. řádu.

4. V zákonné lhůtě proti výroku o vině podala odvolání rovněž právnická osoba IC Holding s.r.o. Rovněž tato odvolatelka namítá porušení § 2 odst. 5, 6 tr. řádu, k tomu připojuje argument, že důkazní břemeno leží na orgánech činných v trestním řízení, nikoliv na obžalované. Odůvodnění napadeného rozsudku nespĺňuje žádnou z obligatorních náležitostí tohoto typu rozhodnutí, nevyplývá, jakým způsobem probíhala činnost právnické osoby, svědkyně H. byla vybavena totožnou plnou mocí, jakou byl vybaven obžalovaný Vítver. Odůvodnění napadeného rozsudku je nepřesvědčivé, paušální, neobsahuje základní náležitosti. Skutečnost, že jednatel právnické osoby ji byl dříve věci pravomocně odsouzen, nezabavuje soud povinností rozsudek odůvodnit. Rovněž tak je namítáno porušení § 125 odst. 1 tr. řádu, tedy v odůvodnění není popsáno, z jakých důkazů soud konkrétně vycházel a jak je konkrétně hodnotil. V souvislosti s formulací trestu zákazu činnosti z předcházejícího rozsudku je odkazováno na usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 637/2009. Je zdůrazněno, že obžalovaný R. V. byl zaměstnancem právnické osoby, všechny své činnosti vykonával v rámci pracovního poměru. Součástí pracovního poměru byla i možnost zastupovat společnost v rámci smluvních vztahů, v souladu s pokyny zaměstnavatele, tedy jednatele společnosti. Pokud jde o podpis smluv a souvisejících dokumentů, tyto byly podpisovány poté, kdy jednatel schválil text smlouvy, jednalo se o individuálně vyslovený pokyn, o žádné jiné činnosti obžalovaného nelze hovořit, že by zastupoval společnost navenek. Nákup materiálu na stavbu je běžnou součástí práce pracovníku stavebních činností, nikoliv jejich statutárních zástupců. Všechny ostatní činnosti uváděná nalézacím soudem byla činnosti učiněné v rámci vnitřní struktury právnické osoby. Právnické osobě není známo, že by obžalovaný R. V. kdykoliv vystupoval jako její statutární orgán. Navrhuje, aby soud druhého stupně zrušil napadený rozsudek a zprostil ji podle § 226 písm. b) tr. řádu obžaloby.
5. Soud druhého stupně podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, jež mu předcházelo, přičemž zjistil toto:
6. Soud prvního stupně provedl v procesně čistém řízení veškeré dokazování, které potřeboval pro své rozhodnutí. Pokud je mu vytýkáno, že nevyslechl svědkyni M. a svědka J. tak se první soud odůvodnil, proč tyto osoby nebyly vyslechnuty, zde lze odkázat na bod 8., napadeného rozsudku. Prvnímu soudu je třeba přisvědčit, že M. M. sice byla účetní společnosti IC Holding s.r.o., nicméně k tomu, co je předmětem projednávané věci, již bylo provedeno dosti

relevantních důkazů, včetně těch, které svědčily ve prospěch obžalovaných a měly zpochybnit závěry obžaloby. Toto poslední se týká zejména výsledku obžalovaného R. V. a svědka V. V. Pokud jde o JUDr. Vladislava Ježka, jeho právní stanovisko je součástí spisu, s tím, že obžalovaný R. V. byl s tímto stanoviskem seznámen, jeho trestní odpovědnost však v žádném případě nezávisí na tom, že se řídil nebo neřídil tímto právním stanoviskem. Soud prvního stupně z důkazů, které byly komplexně provedeny, právem uzavřel, že trestní odpovědnost obžalovaného R. V. je pokryta úmyslným zaviněním, tedy subjektivní stránka trestného činu naplněna je a k tomuto soud prvního stupně podává naprosto precizní a úplné zhodnocení, takže vyslýchat svědka V. J. ke stanovisku, které zpracoval, by bylo stejně nadbytečné, jako vyslýchat svědkyni M. M. k náležitostem účetnictví společnosti a jejímu fungování. Ať by tyto důkazy vyzněly jakkoliv, na trestní odpovědnost obžalovaného R. V. a na skutečnost, že se dopustil trestné činnosti, z níž byl viněn, by to žádný vliv nemělo.

7. Prvý soud provedené důkazy hodnotil v intencích § 2 odst. 5 a 6 tr. řádu, byť s tím odvolatelé polemizují a nesouhlasí. Prvý soud především hodnotil provedené důkazy v souvislostech, nejen jednotlivě, jak se toho nepřímě obhajoba domáhá. Prvý soud především nepřehlédl, že obžalovaný R. V. se ve společnostech, jež zastupoval, ocitl v takřka již „dvojčinném postavení“, když měl za obě podepsanou neomezenou generální plnou moc a mohl tak vystupovat jako osoba v postavení statutárního orgánu a zároveň byl i na základě smlouvy v zaměstnaneckém poměru, tedy osobou formálně podřízenou osobám stojícím v pracovní hierarchii společnosti výše. Prvý soud správně dospívá k závěru, že obžalovaný v těch případech, které jsou pro věr relevantní a které jsou popsány ve skutkových zjištěních prvního soudu, jednal za obě společnosti na základě generální plné moci a tudíž vykonával činnost statutárního orgánu, jinými slovy vědomě vykonával činnost, která mu byla soudním rozhodnutím zakázána.
8. Soud prvního stupně tento základní závěr řádně odůvodnil a v odůvodnění rozsudku jsou též označeny důkazy, z nichž vycházel, jsou popsány úvahy, jimiž se soud při hodnocení řídil, byť ani s tímto obhajoba nesouhlasí. Povinností prvního soudu však není hodnotit věc tak, jak se toho domáhá některá ze stran. Soud druhého stupně se se závěry a odůvodněním rozhodnutí prvního soudu ztotožňuje, proto obsah jeho vlastního rozhodnutí bude reakcí na konkrétní odvolací námitky a ne mechanickým opakováním hodnocení důkazů; to ostatně není účelem odvolacího řízení, pokud byly důkazy již správně zhodnoceny prvním soudem.
9. Oba odvolatelé ve svých odvoláních odkazují na formulaci zákazu činnosti, tak, jak byl uložen obžalovanému R. V. v rozsudcích Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 4 T 142/2016 a Městského soudu v Praze sp. zn. 61 To 463/2019. Je naprosto zřejmé, že obžalovanému byl zakázán výkon funkce statutárního zástupce obchodní společnosti, jakož i výkon činnosti prokuristy obchodního závodu, popřípadě pobočky. Ačkoliv není výslovně napsáno, že se jedná o zákaz výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti, je zřejmé, že takový zákaz činnosti uložen byl. Obžalovaný si byl rozsahu a obsahu uloženého zákazu činnosti vědom, toto je patrné z obsahu právního stanovisko svědka JUDr. Vladislava Ježka, jinak nemělo smysl, aby svědek takové právní stanovisko týkající se obžalovaného vůbec zpracovával. Obžalovaný R. V. věděl, že nesmí zastupovat obchodní společnost v tom rozsahu, v jakém by k tomu byl oprávněn statutární orgán takové společnosti (je nerozhodné zda takové činnosti mohl vykonávat „pouhý“ zaměstnanec společnosti, když obžalovaný fakticky jednal na základě plné moci jako statutární orgán právnické osoby).
10. Plné moci, jež pak byly odvolateli vystaveny jednak společností Inu Creativ s.r.o., jednak společností IC Holding s.r.o., mu dávaly generální oprávnění k tomu, aby mohl zastupovat obchodní společnosti ve všech záležitostech, i v těch záležitostech, kde běžně vystupuje

a zastupuje statutární orgán. O tom, že obžalovaný jednal zejména při podpisu smluv o dílo (na č.l. 72, 109, 130, 260 a další) jako osoba jednající na základě plné moci, která suplovala pravomoci statutárního orgánu, žádné pochybnosti nejsou, neboť skutečnost, že obžalovaný jednal na základě plné moci, je v těchto smlouvách zdůrazněna a uvedena hned v záhlaví smlouvy. Obžalovaný tedy vědomě vykonával činnosti statutárního orgánu, která mu pravomocným trestním rozsudkem byla zakázána. Z tohoto pohledu je nerozhodné, jakým způsobem byla upravena plná moc svědkyně H. [REDACTED] a zda tato svědkyně vykonávala za společnost činnost ve stejném rozsahu jako obžalovaný (svědkyni žádný trest zákazu takové činnosti neběžel). Stejně tak je nerozhodné, že obžalovaný byl zároveň osobu, která měla uzavřenou pracovní smlouvu se společností, jež zastupovala, když je přímo z obchodních smluv, které obžalovaný za zmíněné společnosti podepisoval, jasné, že vystupoval jako osoba jednající na základě generální plné moci bez jakýchkoliv omezení, tedy v tom rozsahu, v jakém vystupuje a jedná pouze statutární orgán obchodní společnosti nebo prokurista s určitými výhradami. Obě plné moci měly zajistit obžalovanému R. [REDACTED] V. [REDACTED] v podstatě neomezenou pravomoc vystupovat a jednat za právnické osoby, které mu plnou moc vystavily, tedy vykonávat všechny činnosti bez omezení, jak ty, které by v omezeném rozsahu mohl vykonávat zaměstnanec, tak ty, které vykonává pouze statutární orgán.

11. Soud prvního stupně ve skutkových zjištěních vytkl a zdůraznil, že obžalovaný mimo jiné jednal za předmětné právnické osoby navenek a uzavíral smlouvy o dílo a zajišťoval stavební zakázky ve vztahu ke konkrétním smluvním závazkům, jež jsou specifikovány ve skutkové větě, tedy je nepochybné, že minimálně v tomto rozsahu obžalovaný jednal, tak jak může jednat pouze statutární orgán obchodní společnosti, tedy minimálně v tomto rozsahu porušoval zákaz činnosti, který mu byl v předcházejícím trestním řízení uložen. Výrok o vině obžalovaného R. [REDACTED] V. [REDACTED] ze strany soudu prvního stupně a jeho závěr, že obžalovaný je vinen pokračujícím přechínem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, je zákonný a správný.
12. Zrovna tak soud druhého stupně může akceptovat výrok o vině ve vztahu k obžalované právnické osobě IC Holding s.r.o. Bylo nepochybně zjištěno, že jednatel V. [REDACTED] V. [REDACTED] zmocnil generální plnou mocí obžalovaného R. [REDACTED] V. [REDACTED], aby za společnost jednal, přitom si byl jednatel plně vědom, že obžalovaný R. [REDACTED] V. [REDACTED] má uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce obchodní společnosti. Obžalovaný R. [REDACTED] V. [REDACTED] tak měl vytvořen prostor k tomu, aby zákazu činnosti, který mu byl uložen, vědomě a úmyslně porušoval. Jednal tak v rámci činnosti právnické osoby IC Holding s.r.o. a tím naplnil podmínky § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, neboť rámci činnosti právnické osoby, tedy v rámci stavební činnosti, porušoval zákaz, který mu byl předtím uložen a právnická osoba mu k tomu poskytla předcházející součinnost a pomoc poskytnutím generální plné moci. Toto jednání bylo současně uskutečňováno ve prospěch právnické osoby, neboť právnická osoba podpisem smluv ze strany obžalovaného R. [REDACTED] V. [REDACTED] získávala lukrativní zakázky v rámci své obchodní činnosti. Z povahy věci je patrné, že pokud generální plnou moc podepisoval za právnickou osobu její statutární orgán V. [REDACTED] V. [REDACTED] který vědomě napomáhal obžalovanému R. [REDACTED] V. [REDACTED] v porušování zákazu činnosti, že právnická osoba nemohla a neučinila nic, co by jí vyvinilo z trestní odpovědnosti podle zákona o trestní odpovědnosti právnických osob ve smyslu § 8 odst. 5 téhož zákona.
13. Pokud jde o výrok trestu, který se vztahuje k obžalovanému R. [REDACTED] V. [REDACTED] soud druhého stupně je přesvědčen, že mu první soud neuložil ani v případě trestu odnětí svobody, ani v případě peněžitého trestu, trest nepřiměřeně přísný. Trest odnětí svobody uložený v polovině zákonné trestní sazby s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 3 let za současného vyslovení dohledu odráží všechny okolnosti případu i poměry obžalovaného. Bylo zohledněno to,

že obžalovaný již v minulosti projevili sklony k páčání trestné činnosti v rámci činnosti obchodní, proto byl ukládán trest odnětí svobody již přísnější. Na druhé straně se lze ještě vyhnout se přímému trestu odnětí svobody, proto byla stanovena zkušební doba, byť delší a byl zároveň nad jednáním obžalovaného vysloven dohled, aby se do budoucna vyvaroval porušení zákona v rámci zkušební doby podmíněného odsouzení. Důraz je tak kladen na § 55 odst. 2 tr. zákoníku podle něhož lze pro ten typ trestné činnosti ukládat nepodmíněný trest odnětí svobody jen, jestliže je zřejmé, že by uložení jiného trestu zjevně nevedlo k tomu, aby pachatel vedl řádný život. Uložený dohled právě má vést obžalovaného k tomu, aby vedl řádný život a napříště se nedopouštěl žádných jednání, která by naplňovala představy o pracovní činnosti a zároveň byla jednáním, které porušuje uložení zákaz činnosti. Dohled má v tomto případě působit tedy nejen jako kontrola obžalovaného v rámci zkušební doby, ale jako i odborná pomoc v tom, co hodlá nadále podnikat a jakou pracovní činnost do budoucna hodlá vykonávat. Peněžitý trest jako takový není nepřiměřeně přísný, v podstatě se jedná o 2 měsíční příjmy obžalovaného, které v rámci svého výslechu v přípravném řízení sám deklaroval, rovněž zde lze připomenout, že se již nabízelo uložení trestu odnětí svobody spojeného s přímým výkonem, nicméně soud prvního stupně dospěl právem k závěru, že je ještě možno vyřešit situaci uložení trestu jiného, který neuvrhne obžalovaného přímo do podmínek trestu odnětí svobody.

14. Pokud pak jde o právnickou osobu IC Holding s.r.o., nutno přisvědčit intervenujícímu státnímu zástupci v rámci odvolacího řízení, že nebyly dopodrobna a přesně zjištěny majetkové poměry právnické osoby. Na druhé straně je evidentní, že není nutno, aby tyto poměry byly zjištěny naprosto přesně a bezchybně. Nutno zdůraznit, že je primárně věcí policie a státního zástupce v rámci přípravného řízení, pokud se chtějí domoci uložení peněžitého trestu vůči právnické osobě, aby majetkové poměry a ekonomický stav právnické osoby zjišťovali a upřesňovali. Pokud tak v této věci nedošlo a neučinil tak ani soud prvního stupně, je na místě konstatování, že majetkové a ekonomické poměry právnické osoby byly zjištěny neúplně. Nicméně z toho, co je o právnické osobě známo, je evidentní, že trest peněžitý, jak byl soudem prvního stupně uložen, v žádném případě není nedobytný. Soud prvního stupně mohl odkázat na skutečnost, že právnická osoba měla těsně před spácháním trestné činnosti k dispozici finanční prostředky, které do ní byly investovány ze strany svědka V. V. ve výši cca 800 000 Kč. Dále je zřejmé z jeho výpovědi, výpovědi obžalovaného R. V. a z uzavřených obchodních smluv, že právnická osoba měla ze své činnosti pravidelný a vcelku lukrativní příjem, zisk společnosti činil od 7% do 15% ze zakázek, které plnila a které dostala zaplacený. Z tohoto pohledu se jeví peněžitý trest ve výši celkem 100 000 Kč, jež byl v tomto řízení právnické osobě uložen, jako poměrně zanedbatelný, nicméně vykonatelný. V počtu denních sazeb se pak zejména odrazila skutečnost, že finanční sankce je u právnické osoby sankcí, která má být sankcí hlavní a řídicí, nicméně počet trestních sazeb je spíše nižší, soud druhého stupně tady odkazuje na skutečnost, že trestná činnost, jíž se právnická osoba dopustila, byla tato v postavení pomocníka, tedy účastníka, nikoliv hlavního pachatele. Soud druhého stupně rozhodoval jen o odvolání obžalované právnické osoby, byl vázán zákazem reformace trestu v neprospěch obžalované a pokud by zvažoval uložení jiného druhu trestu, tak by narazil právě na tuto zásadu pokud jde o trest zrušení právnické osoby, a pokud jde o trest zákazu činnosti a ostatní zákazové tresty (být formálně může být peněžitý trest trestem přísnějším, fakticky více postihuje právnickou osobu nemožnost na určitý čas vykonávat její ekonomickou činnost). Tresty uveřejnění rozsudku, trest propadnutí majetku a propadnutí věci jsou v nyní posuzované věci nepoužitelné. Soud druhého stupně ze shora popsanych důvodů nezjistil pochybení ani v případě ukládání peněžitého trestu ve vztahu k právnické osobě.
15. Ani jedno z odvolání nebylo uznáno jako důvodné, proto soud druhého stupně podle § 256 tr. řádu obě odvolání zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný. Lze proti němu podat **dovolání** do 2 měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně z důvodů uvedených v § 265b) tr.ř. Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Praha 31. srpna 2023

JUDr. Ladislav Koudelka, Ph.D., v. r.
předseda senátu